

השולם הזה תובע:

ועדת חקירה מאלכתית לבדיקת שיטות המישטרה לחקירת חשודים

נתניה ומרחב השרון. אי-אפשר לתת למישטרה להמשיך ולחקור את עצמה, כאשר ההאשמות הן כה חמורות וכה רבות. זכויות האזרח בסכנה. ואם מונחה בזמנו ועדת חקירה ממלכתית לבדיקת השחיתות בענף הכדורגל, על אחת כמה וכמה יש לעשות כך כאשר מדובר באחת הזרועות החזקות ביותר במדינה — המישטרה. כדי שפרשת רצח בעדש לא תסתיים בלא כלום, מוצגת בעמודים אלה הפרשה כולה. בין השאר מוצגות גם השאלות שמעוררת הפרשה — שאלות הראויות להיות נדונות בפני ועדת חקירה ממלכתית.

אופנת ברנס שלטת כרגע באמצעי-התיקשורת. בכל יום מתגלה פרשה חדשה בדבר שוטרים שנקטו בשיטות אלימות, או בלתי-חוקיות, כדי להשיג ראיות למישפט. כדי שאופנה זו לא תחלוף ותישכח, מבלי שתשיג אפילו תוצאה אחת, יש לדאוג מייד לכינונה של ועדת חקירה שבראשה יעמוד שופט עליון או מחוזי, לפי חוק ועדות-החקירה — תשכ"ט.

פרשת דניאל חנוך ופרשת ברנס התרחשו שתיהן במחוז חיפה, אך בזמנים שונים. הפרשה החדשה והחמורה — פרשת רצח בעדש — אירעה במישטרת

הפרשה החדשה

אחד ממקרי הרצח הצירייים ביותר במדינה אירע בפורים 1978. אלי בע"ד, צעיר בן 17 שהיה ידוע כאיש העולם התחתון וסוחר-מים בנתניה, רכב על סוסו באחד הרחובות הראשיים של עיר הקייס. לפתע הגיחה מולו מכונית קור-טינה צהובה ובה שני אנשים. הנוסעים כיסו את פניהם במסכות-פורים גדולות, וכאשר חלפו ליד הרוכב ירו לעברו שמר נה כדורי עוזי מתוך המכונית הדוהרת. הרוכב נפל מתבוסס בדמו, והסוס השותת דם נמלט לאורוה.

כחצי שעה אחרי הרצח נעצר דויד דה"ר, ר"ה הנחשב לאחד העבריינים הקשוחים והמסוכנים של נתניה.

המישטרה חשדה כי לדה"ר היו חשבור נוח עם הנרצח. בגלל סיכסוכים על איזורי מכירה של סמים. היתה לו גם סיבה נוספת. בעדש היה אמור להעיד נגד דה"ר בתיק פלילי מסויים, שהיה קבוע לשבוע שאחרי הרצח.

מרגע מעצרו היה דה"ר נתון להשגחת המישטרה, עד לבריחתו מכלא דמון, ב-1978 אוקטובר.

רבים מהעבריינים הצעירים של נתניה

נאשם דה"ר נשפט על בריחתו מבית-הכלא, והוא צפוי כיום למישפט מחודש על רצח אלי בעדש.

נעצרו, בחשד כי השתתפו ברצח זה. נער צר בבר עמר, שנרצח כעבור יותר משנה יחד עם אחיו, דדה, בנתניה. נעצר עברייני בשם דויד בוארון, ששוחזר אחר כך מחוץ לרשות.

מודיע מישטרת בלתי-מוזוהה, שגם הוא נרצח בנתניה לפני זמן מה, מסר למישטרה כי את הרצח ביצעו דה"ר ושני צעירי רים שהיו ידועים כבני תבורתו — גבר ריאלי ארביב ושימעון גניש. גם הם נעצרו.

המפגר בשיכלו
שהפך צלף

כל החשודים טענו בתוקף שאין להם כל קשר לרצח ושאין להם כל

ואילו השלישי, דוד דה"ר, ברח מבית-הסוהר בטרם התברר מישפטו. אחרי הזיכוי עיכב היועץ-המישפטי את ההליכים נגדו. כיום צפוי דה"ר למשפט חדש. גם התמונה לעיל מבויימת.

מוות על הסוס הביא בעיקבותיו מישפט אחד, שבו נאשמו שלושה אנשים ברצח אלי בעדש. שניים מהם, גבריאל ארביב ושמעון גניש, זוכו,

גם פרקליטת המחוז וגם רחל גולדשמיט, שהכינה את כתב-האישום והופיעה בתיק, עדותו של עדי-המדינה, כדי שאפשר יהיה להגיש כתב-אישום. סירוטה גם אמרה, שמוטב שייעשה שיחזור עם מכסיקו, כדי לוודא שהוא באמת מכיר את המקומות שעליהם הוא מעיד.

זמן קצר אחר כך הודיעו השוטרים לי פרקליטות כי השיחזור בוצע בהצלחה, ומכסיקו ידע היטב היכן נורו היריות, היכן נעצרה המכונית בפרדס ובאיזה נתיב חמקו הרוצחים לעבר כביש חיפה-תל-אביב. ועדיין חסר היה סיוע. והגנה הופיעה, ממש לפי הזמנה, שתי עדויות. אחת של דויד זוהר, עברייני של צוארון-לבן, שמעעע במזונו מפי ארביב על חלקו בתיכ"ך נון הרצח, ושהיה מוכן להעיד על כך בבית-המישפט, כיוון שהוא "שוגא עברי ייני סמים". עדות שניה היתה של עזרא מנצורה. הוא סיפר כי שמע מפי גניש על חלקו ברשת הרצח. כעת היו למישטרה כל הראיות הדרושות, וכתב-האישום הוגש נגד דה"ר, גניש וארביב. דה"ר הזמין אליו את סניגורו, עורך-הדין הפרופסור דויד ליבאי, ובקש לדעת

מפורט עד להדהים, בו גילה כיצד הכינוהו גניש וארביב יחד עם דה"ר במשך שבוע ימים לרצח. גניש וארביב היו לוקחים אותו, לדבריו, מביתו שבבני-ברק לפרדס ליד נתניה, ושם אימנוהו בעוז. כאשר ידע לקלוע בשורת בקבוקים מתוך מכונית נוסעת, אמרו לו כי הוא מוכן. למחרת לקח אותו דה"ר במכונית צה"ר בה, וכאשר ראו את הרוכב על הסוס ציווה עליו לירות בו ולהרגו. כאשר ניסה לסרב, איים דה"ר כי יהרוג אותו במו ידיו. לכן ירה ופגע ברוכב.

נתיב הבריחה של הרוצחים

בשלב זה הביאו אנשי המישטרה את פרקליטת המחוז סירוטה בסוד ה"ך עדות. ועוד לפני שהסכימה להפוך אותו לעד-מדינה נסעה בעצמה למקום מעצרו, שוחחה אתו שלוש שעות. ואז החליטה: למרות שהנחיות היועץ המשפטי אינן מאפשרות להכריז על מי שירה בעצמו כעל עד-מדינה, הרי במקרה זה, בגלל פיגורו השכלי וחולשתו של מכסיקו, מן הראוי לתת לו מעמד של עד-מדינה.

מידע עליו. לדבריהם היו חפים מפשע, אלא שהמישטרה הלבשה עליהם חיק. כיוון שלמישטרה לא היה כל חומר רא"י יות כדי להגיש כתב-אישום, הפגישה את דה"ר וגניש והקליטה אותם ללא ידיעתם. בשיחה זו אמר האחד לשני "עושה לי מכסיקו" ומכאן נמצאו למישטרה הראיות הדרושות.

בלי קושי גילתה המישטרה כי מכסיקו הוא כינויו של עברייני מכור לסמים ומפגר בשיכלו בשם משה בגדדי; יליד מכסיקו המתגורר לסירוגין במוסד כפר-נחמן ל"מפגרים ובכתי-כלא. הוא הכיר את דה"ר בכלא דמון, שם ישבו השניים תקופה מסויימת בצוותא. מכסיקו הפך בן חסותו של דה"ר, שדאג להגן עליו מהתעללות האסירים. המישטרה מצאה את מכסיקו בבית-המע-צר באביר-כביר, עשרה ימים אחרי ששמו נשמע לראשונה בשיחת החשודים. הוא נל-קח למישטרת נתניה, נחקר ארוכות על-ידי חוקרים שונים. לדברי החוקרים שיקר וסירב לדבר על הרצח. רק כאשר נכנס לחדר ראש הצח"ם, כוכבי, נשבר מכסיקו והסכים לספר את כל האמת. המפגר, שאינו שולט היטב בעברית, ישב שעות אחדות וסיפר למישטרה סיפור